

بررسی اثرات حوزه نزدیک و جهت‌پذیری در مطالعات تحلیل خطر زلزله - مطالعه موردي گسل دورود

بهزاد ملکی^۱، حبیب رحیمی^{۲*} و محمدرضا حسینی^۳

۱. دانشآموخته کارشناسی ارشد، گروه فیزیک زمین، مؤسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۲. دانشیار، گروه فیزیک زمین، مؤسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه فیزیک زمین، مؤسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران، تهران، ایران

(دریافت: ۹۹/۵/۱۳، پذیرش نهایی: ۹۹/۱۱/۵)

چکیده

در این مطالعه، با توجه به واقع شدن شهر دورود در حوزه نزدیک گسل دورود، اثرات حوزه نزدیک و جهت‌پذیری ناشی از آن بررسی شده است. اثرات حوزه نزدیک و جهت‌پذیری، می‌تواند منجر به ایجاد بالس‌های پریوبدبلندی در جنبش زمین شده و برای ساختارهایی با پریوبدبلند از قبیل پل‌ها که در نزدیکی گسل‌هایی با نرخ فعالیت بالا هستند، گنجاندن اثرات جهت‌پذیری در روابط کاهنده‌ی می‌تواند تأثیر زیادی در نتایج تحلیل خطر لرزه‌ای واقع گرایانه داشته باشد. گسل دورود در هنگام رخداد زمین‌لرزه برای پریودهای بلند در محدوده شهر دورود، می‌تواند موجب تشدید پارامترهای جنبش زمین شده و باعث خسارات جدی در این محدوده شود. در این مطالعه، پارامترهای جنبش نیرومند زمین در تحلیل خطر احتمالی زمین‌لرزه با اعمال جهت‌پذیری برای محدوده گسل دورود برآورد شده است. همچنین با بررسی و اهمافزایی خطر زمین‌لرزه، تأثیر جهت‌پذیری برای میزان مشارکت فاصله و بزرگاً در برآورد پارامتر شتاب جنبش زمین ارزیابی شده است. در دوره بازگشت‌های بلندمدت و کوتاه‌مدت، تأثیر جهت‌پذیری برای پریودهای مختلف برای پارامتر شتاب جنبش نیرومند زمین با روش سامرویل و آبراهامسون برآورد و موردازیابی قرار گرفته است. مقدار شتاب برآورده شده برای سه دوره بازگشت، ۴۷۵، ۵۰ و ۲۴۷۵ سال و در پریودهای ۰، ۱، ۲، ۳ و ۴ متحاسبه و ارزیابی شده است. مقدار پارامتر شتاب جنبش زمین با افزایش دوره بازگشت و پریوید رابطه مستقیم داشته به طوری که بیشترین مقدار افزایش شتاب با تأثیر جهت‌پذیری، در دوره بازگشت ۲۴۷۵ سال و در پریوید ۴ ثانیه، ۱۷/۱۶ درصد محاسبه شد.

واژه‌های کلیدی: برآورد خطر زمین‌لرزه، اثرات حوزه نزدیک گسل، جهت‌پذیری گسیختگی، چشمی بالقوه زمین‌لرزه، گسل دورود.

۱. مقدمه

و ایران مرکزی بوده (میرزایی و همکاران، ۱۹۹۸) و از جمله گسل‌های فعال و لرزه‌خیز است. مهم‌ترین زمین‌لرزه مشاهده شده بروی این گسل، در اوایل دوران دستگاهی، زمین‌لرزه ۲۳ ژانویه سال ۱۹۰۹ سیلانخور با بزرگی $7/4$ (چالنکو و برود، ۱۹۷۴؛ چالنکو و همکاران، ۱۹۷۴) می‌باشد. با توجه به سازوکار گسل‌ش امتداد‌لغز در این سامانه گسلی، در این تحقیق سعی در برآورد تحلیل خطر زمین‌لرزه با اعمال اثر جهت‌پذیری به روش سامرویل (۱۹۹۷) و آبراهامسون (۲۰۰۰)، شده است. با توجه به مطالعات انجام شده در دنیا (ویدر و دنیل، ۲۰۰۷؛ شرستا و تولدهار، ۲۰۱۲؛ ادانور و همکاران، ۲۰۱۲)، اثرات جهت‌پذیری و حوزه نزدیک گسل، برای ساختارهایی با

گسل دورود در مجاورت شهرهای دورود و بروجرد، در محدوده غرب کشور ایران قرار دارد. دورود و بروجرد از جمله شهرهای مهم کشور ایران در صنعت کشاورزی بوده و نیز به دلیل وجود طبیعت بکر در این مناطق همواره مورد توجه گردشگران بوده است. خرد زمین‌لرزه‌های ثبت شده در این ناحیه حاکی از فعالیت سامانه گسلی دورود است. به‌منظور جلوگیری از خسارات ناشی زمین‌لرزه محتمل در این منطقه، مطالعات لرزه‌خیزی می‌تواند به بررسی شتاب سطح زمین با لحاظ کردن اثرات ساختگاه به‌منظور مقاوم‌سازی برای احداث سازه‌های عمرانی مفید باشد.

گسل دورود واقع در مرز ایالات لرزه‌زمین‌ساختی زاگرس

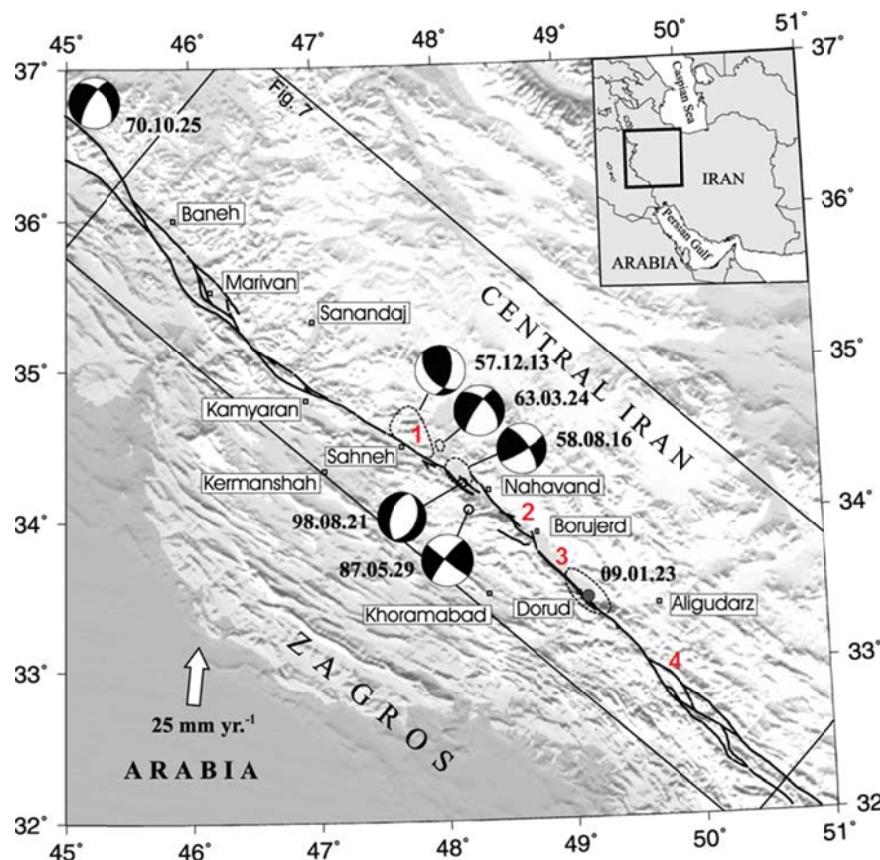
*نگارنده رابط:

بررسی، مقایسه و مورد ارزیابی قرار گرفته است.

۲. لرزه زمین ساخت گسلهای مورد مطالعه

تا میوسن میانی، صفحه تکتونیکی عربستان و ایران، در امتداد گسل اصلی زاگرس (MRF) برهمنش داشته‌اند. در اوخر دوران پلیوسن به‌دلیل تغیر جهت صفحه عربی به سوی شمال، به طور مایل به طرف زاگرس در حال حرکت بوده است (چالنکو و بروود، ۱۹۷۴؛ بربیان، ۱۹۷۶). به گفته چالنکو و بروود (۱۹۷۶)، این منطقه شامل چند پاره گسل است که به صورت پلکانی (en echelon) منظم با مکانیزم ترکیبی معکوس و امتدادلغز هستند. از جمله این قطعات گسلی در راستای گسل اصلی زاگرس (MRF) در محدوده مورد مطالعه می‌توان به پاره گسل‌های صحنه، نهاؤند، دورود و اردل اشاره داشت. در شکل ۱ می‌توان پاره گسل‌های گسل اصلی زاگرس و زمین‌لرزه‌های مهم تاریخی این بخش از گسل را مشاهده کرد (طلایان و جکسون، ۲۰۰۲). زمین‌لرزه‌های نشان‌داده شده ارتباط نزدیکی با بخش‌های اصلی گسل اصلی زاگرس دارد و به نظر می‌رسد مکانیزم گسل‌ش امتدادلغز راست‌گرد را می‌توان همزمان با دوره دگرگشکل‌های مشاهده شده در دوره کواترنری تفسیر کرد (چالنکو و بروود، ۱۹۷۶). بیشترین جایه‌جایی در طول گسل اصلی زاگرس ۱۶ کیلومتر می‌باشد که نرخ لغزش آن $\frac{3}{2}$ میلی‌متر در سال محاسبه شده است (علیپور و همکاران، ۲۰۱۲). زمین‌لرزه‌های مهم تاریخی در عرض جغرافیایی ۳۳ تا ۳۵ درجه شمالی محدوده گسل اصلی زاگرس، در جدول ۱ آورده شده است. در گسل اصلی زاگرس (MRF) گسل دورود از نظر سابقه لرزه‌خیزی، یکی از مهم‌ترین پاره گسل‌های آن می‌باشد.

پریود بلند، از قبیل سدها، پل‌ها و ... در نزدیکی گسل‌های امتدادلغز با فعالیت لرزه‌ای بالا، امری مهم و مؤثر بر شتاب لرزه‌ای برآورد شده می‌باشد. روش‌های مختلفی برای محاسبه و مدل‌سازی اثرات جهت‌پذیری گزارش شده است. در برخی از مطالعات این اثرات به صورت تحلیلی بررسی می‌شود به طوری که اثرات انتشار امواج، جهت انتشار گسیختگی، موقعیت ساختگاه و ... در تاریخچه زمانی شتاب زمین مورد مطالعه قرار می‌گیرد (هتنزل و هیتون، ۱۹۸۵؛ هاسکل، ۱۹۹۴؛ لای و واصل، ۱۹۹۵). از طرفی دیگر، در برخی از مطالعات به منظور بررسی اثر جهت‌پذیری، اطلاعات جمع‌آوری شده در مناطق نزدیک گسل‌ش‌هایی که در آنها اثرات جهت‌پذیری در حوزه نزدیک مشاهده شده، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و با بررسی اطلاعات مشاهده‌ای، روابط تجربی مربوطه برآورد و گزارش شده است. آبراهامسون (۲۰۰۰) و سامرولی و همکاران (۱۹۹۷) از جمله نخستین محققینی هستند که مطالعات بر این اساس را پایه‌ریزی کرده و روابط و روش‌های مطرح شده توسط آنها، امروزه مقبولیت بیشتری در اعمال اثر جهت‌پذیری دارد. این پژوهشگران دو پارامتر زاویه و نسبت طول گسل را عامل مستقیمی در اثر جهت‌پذیری دانسته و نتایج را برای طیف شتاب ایجاد شده بررسی کرده‌اند. اثر جهت‌پذیری می‌تواند منجر به ایجاد پالس با پریود بلند در جنبش زمین شود که برخی مدل‌های ارائه شده (به عنوان مثال سامرولی و همکاران، ۱۹۹۷)، قادر به اندازه‌گیری کمیت این اثر در برآورد تحلیل خطر زمین‌لرزه با رویکرد تعیینی و احتمالی می‌باشد (آبراهامسون، ۲۰۰۰). در این مطالعه خطر لرزه‌ای بالحظ کردن اثرات ناشی از گسل دورود در پریودهای مختلف و دوره بازگشت‌های متفاوت با لحظ کردن اثر جهت‌پذیری و همچنین بدون اعمال اثر جهت‌پذیری

شکل ۱. پاره‌گسل‌های مهم و زمین‌لرزه‌های مهم تاریخی گسل اصلی زاگرس (MRF) در محدوده مورد مطالعه. ۱- گسل صحنه -۲- گسل نهاوند -۳- گسل دورود -۴- گسل اردل (طالیبان و جکسون، ۲۰۰۲).

جدول ۱. زمین‌لرزه‌های مهم محدوده گسل اصلی زاگرس (MRF)

مرجع	بزرگا (Ms)	بزرگا (Mw)	راستای گسل	شیب	ریک	عرض جغرافیایی (درجه)	طول جغرافیایی (درجه)	تاریخ
امبرسیز و ملویل (۱۹۸۲)	۷/۴	-	-	-	-	۴۹/۱۳	۳۳/۴۱	۱۹۰۹/۰۱/۲۲
مک‌کنی (۱۹۷۲)	۶/۷	-	۱۳۶	۵۰	۵۰	۴۷/۸۲	۳۴/۵۸	۱۹۵۷/۱۲/۱۲
شیراکووا (۱۹۶۷)	۶/۶	-	۳۲۵	۷۰	۱۷۰	۴۸/۱۷	۳۴/۰۳	۱۹۵۸/۸/۱۶
جکسون و مک‌کنی (۱۹۸۴)	۵/۸	-	۳۱۴	۵۲	-۱۶۵	۴۸/۰۲	۳۴/۰	۱۹۶۳/۳/۲۴
جکسون و مک‌کنی (۱۹۸۴)	۴/۸	-	۳۱۹	۵۰	-۱۵۵	۴۵/۱۳	۳۶/۷۷	۱۹۷۰/۱۰/۲۵
حل سازوکار کانونی مرکز هاروارد	-	۴/۹	۱۲۸	۸۸	۱۷۰	۴۸/۲۱	۳۴/۰۵	۱۹۸۷/۵/۲۹
حل سازوکار کانونی مرکز هاروارد	-	۴/۹	۲۵	۳۹	-۸۴	۴۸/۱۶	۳۴/۲۳	۱۹۹۸/۸/۲۱

همکاران، ۱۹۹۸) گسترده شده است. جابه‌جایی امتدادلغز راست‌گرد به طول ۱۰ الی ۶۰ کیلومتر با توجه به نشانه‌های زمین‌شناسی برای پاره‌گسل نهاوند-دورود مشاهده شده

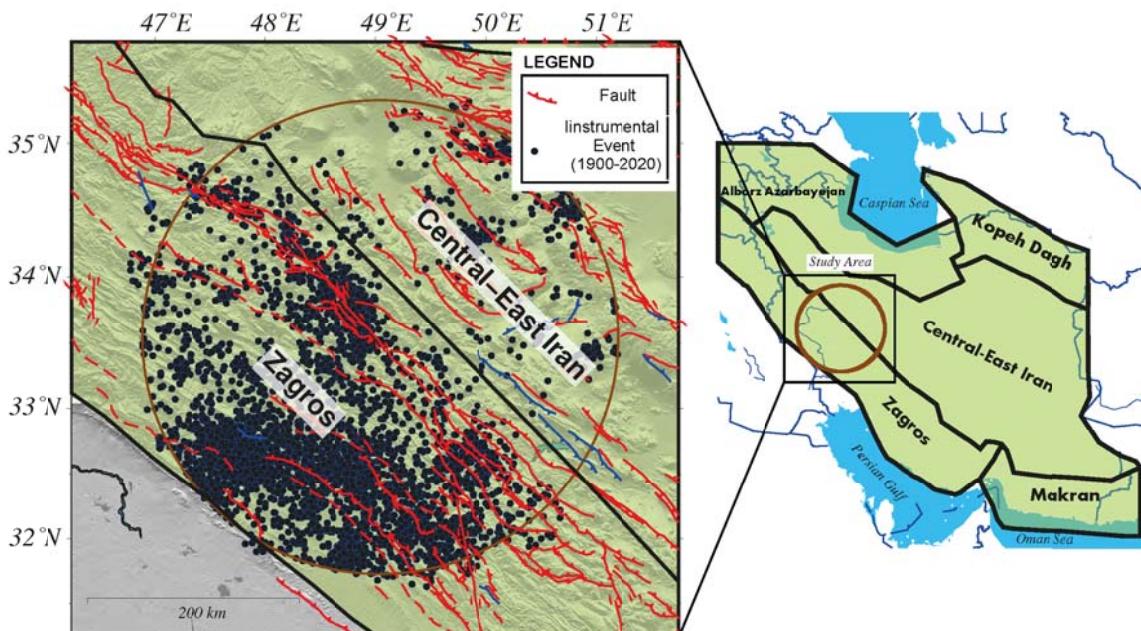
گسل دورود با راستای شمال-غربی و جنوب-شرقی (N315)، طول در حدود ۱۲۰ کیلومتر، شیب نزدیک به قائم، در ایالت لرستان ساختی زاگرس (میرزاوی و

مطالعه میرزایی و همکاران (۱۹۹۸) در دو ایالات لرزو زمین ساخت ایران مرکزی-شرق ایران و زاگرس قرار دارد. این دو ایالت از نظر مقادیر پارامترهای لرزه خیزی (b-value، نرخ لرزه خیزی، مکانیزم گسلش) متفاوت است. در شکل ۲ به وضوح تفاوت رفتار لرزه‌ای دو ایالات لرزه زمین ساختی قابل مشاهده است. به همین منظور متناسب با موقعیت چشممه‌های لرزه‌ای در ایالت لرزو زمین ساختی، پارامترهای لرزه خیزی محاسبه و اعمال شده است.

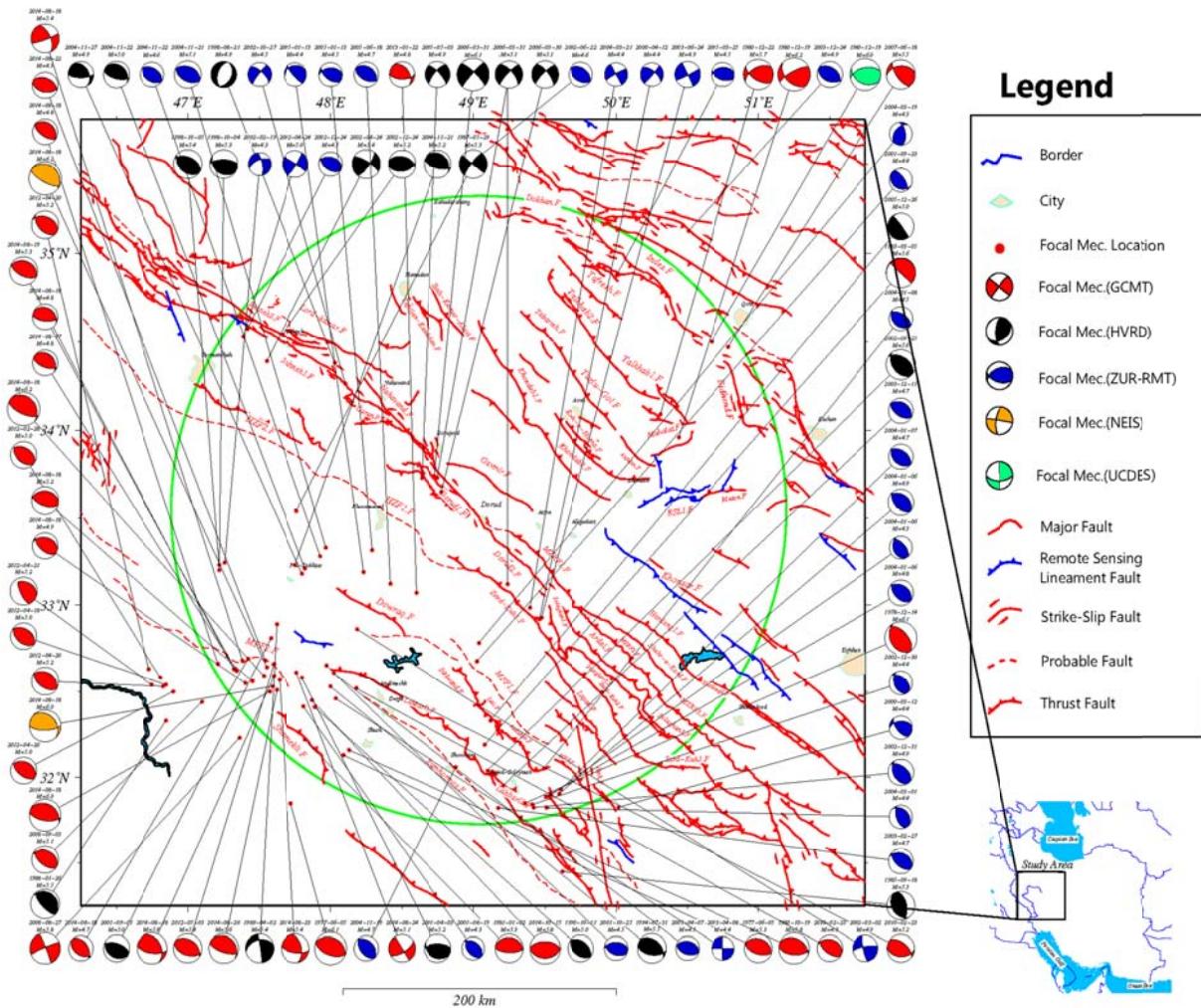
حل سازوکار کانونی زمین لرزه‌های ناحیه مورد مطالعه در مدل سازی چشممه‌های لرزه‌ای خطی، نقش اساسی خواهد داشت. بدین منظور در ناحیه مورد مطالعه جهت تعیین و مدل سازی چشممه‌های لرزه‌ای از گسل‌های جنبا برگرفته از دانشنامه گسل‌های ایران (۱۳۹۳) و مطالعه حسامی و همکاران (۲۰۰۳) به همراه حل سازوکار کانونی زمین لرزه‌های با بزرگای $M > 4$ بر اساس مطالعه مراکز مختلف تهیه کاتالوگ مانند GCMT، HRVD، ISC و ZUR-RMT استفاده شده است (شکل ۳).

(گیدن و همکاران، ۱۹۷۴) اما با تحقیقات علیپور و همکاران (۲۰۱۲) گمان می‌رود این جا به جایی مستقیماً برای بخش گسل دورود نیست و جا به جایی این بخش کمتر از دیگر بخش‌های گسل اصلی زاگرس می‌باشد که میزان آن در کل ۶ کیلومتر است (علیپور و همکاران، ۲۰۱۲). از بزرگ‌ترین زمین لرزه‌های رخ داده در امتداد گسل اصلی زاگرس در پاره گسل دورود در ۲۳ ژانویه سال ۱۹۰۹ بوده ($Ms=7.4$) در طی زمین لرزه، $-0/8$ ۱ متر جا به جایی راست بر و $25-0/3$ متر جا به جایی قائم ایجاد شده است (با چمانف و همکاران، ۲۰۰۴). گفته می‌شود دریاچه گهر دورود نتیجه این زمین لرزه بزرگ بوده است (علیپور و همکاران، ۲۰۱۲). بنا بر مطالعه بربریان در سال ۱۹۷۶، احتمال می‌رود بخشی از گسل جوان زاگرس به واسطه این زمین لرزه مخرب دوباره فعال شده است.

ناحیه مورد مطالعه دایره‌ای به شعاع ۲۰۰ کیلومتر به مرکز بخش میانی گسل دورود در نظر گرفته شده به طوری که پاره گسل دورود را پوشش دهد (شکل ۲). این ناحیه بنابر

شکل ۲. لرزه خیزی ناحیه مورد مطالعه بر اساس تقسیم‌بندی ایالات لرزه زمین ساختی ایران، میرزایی و همکاران (۱۹۹۸).

شکل ۳. نقشه گسل‌های منطقه مورد مطالعه به همراه حل سازوکار کانونی زمین‌لرزه‌های $M > 4$ در ساعت ۲۰۰ کیلومتری از شهرستان دورود.

افقی بر اثر جهت‌پذیری (بیشترین جنبش زمین برای گسیختگی در جهت ساختگاه و کمترین جنبش برای گسیختگی در خلاف جهت ساختگاه) و دیگری ماهیت جهت‌پذیری شدت لرزش برای دو مؤلفه عمودی و موازی گسلش است.

در نهایت مدل اصلاح شده نهایی سامروایل و همکاران (۱۹۹۷) برای میانگین مؤلفه‌های افقی گسل‌های امتدادلغز به صورت زیر ارائه شده است (آبراهامسون، ۲۰۰۰):

$$\begin{aligned} \ln Sa_{Dir}(M, r, x, \theta, T) &= (1) \\ \ln Sa(M, r) + y_{Dir}(x, \theta, T)T_d(r)T_m(m) \end{aligned}$$

که در رابطه بالا، x ، طول گسیختگی گسل به سمت ساختگاه، θ زاویه مابین راستای گسل و رومگزی زمین‌لرزه، $T_m(m)$ تپیر (taper)، $T_d(r)$ تپیر

۳. روش مطالعه

۳-۱. اثر جهت‌پذیری گسیختگی در برآورد خطر زمین‌لرزه به روش احتمالاتی (PSHA)

جهت‌پذیری در حوزه نزدیک گسل‌های فعال و لرزه‌خیز دارای دو اثر مهم در جنبش نیرومند زمین مشاهده شده می‌باشد. اولین اثر گزارش شده، تغییرات مشاهده شده در متوسط شدت لرزش مؤلفه‌های افقی جنبش زمین بوده و دومین اثر تفاوت سیستماتیکی شدت لرزش برای دو مؤلفه عمودی و موازی راستای گسل است. مدل سامروایل و همکاران (۱۹۹۷)، شامل دو عامل مقیاس‌گذاری که وابسته به پریود است تو سط آبراهامسون (۲۰۰۰) به روابط کاهنده‌گی جنبش نیرومند زمین اعمال شده است. یکی از عوامل تغییر در شدت چینش نیرومند زمین برای مؤلفه‌های

برای گستره موردمطالعه درنظر گرفته شده و پارامترهای لرزه‌خیزی هر یک محاسبه شده است. در واقع برای گسل‌هایی که گسترش آنها واضح و اطلاعات کافی از هندسه گسلش موجود است (اطلاعات مربوط به حل سازوکار کانونی زمین‌لرزه‌ها در مجاورت گسل موردنظر)، چشم به صورت خطی و در غیر این صورت چشم به صورت ناحیه‌ای تعیین شده است. به گونه‌ای که تمامی ناحیه تصویرشده را روی سطح زمین پوشش دهد. گسل‌های موجود در ناحیه موردبرسی بر حسب روند گسلش، رفتار لرزه‌ای و مکانیزم گسلش به پاره گسل‌ها بخش‌بندی شده و هریک از آنها یک چشم به لرزه‌ای در نظر گرفته شده است. گسل دورود به دو چشم به لرزه‌ای زون گسل دورود ۱ و زون گسل دورود ۲ مدل شده است. شکل ۴ موقعیت چشمه‌های لرزه‌ای تعیین شده را نمایش می‌دهد به گونه‌ای که چشمه‌های خطی با رنگ زرد های لایت شده و چشمه‌های ناحیه‌ای با چندضلعی قرمزرنگ مشخص شده است.

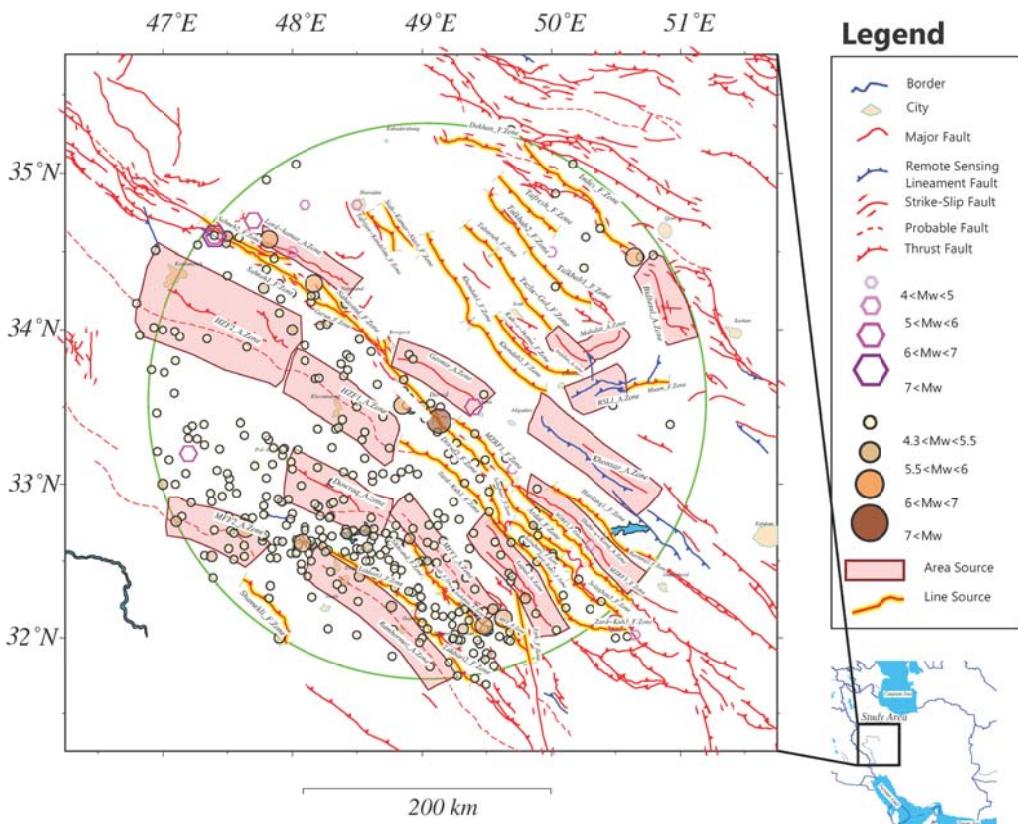
کاتالوگ زمین‌لرزه‌های تاریخی و نیز دستگاهی مورداستفاده برای بازه زمانی قبل از سال ۱۹۰۰ و نیز ۱۹۰۰ الی ۲۰۱۲ از فهرست نامه (کاتالوگ) بازسازی شده زمین‌لرزه‌های ایران، از مطالعه موسوی بفروئی و همکاران (۲۰۱۴) و برای سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۱۲ از کاتالوگ مرکز لرزه‌نگاری کشوری دانشگاه تهران مورداستفاده قرار گرفته شده است. همان‌طور که در شکل ۴ نمایش داده شده است، به منظور ایجاد شرایط پواسنی و قوع زمین لرزه‌ها، پس‌لرزه‌ها و پیش‌لرزه‌ها با روش‌های گرونتال (۱۹۹۸)، اورهمر (۱۹۹۶)، گاردنر نوپوف (۱۹۷۴) برآورد و مقایسه شد که در نهایت به منظور حفظ داده‌ها در ناحیه موردمطالعه، روش گرونتال (۱۹۹۸)، به دلیل حذف کمتر زمین‌لرزه‌ها برای بزرگی‌های $Mw > 4$ ، انتخاب شد (شکل ۵). در این روش، ۷۴۱ دسته زمین‌لرزه وابسته تعیین شده و در نهایت ۱۲۰۹ زمین‌لرزه مستقل باقی مانده است.

فاصله، $Sa(M, r)$ ، رابطه تجربی کاهندگی بدون اعمال جهت‌پذیری و $y_{Dir}(x, \theta, T)$ ، رابطه جهت‌پذیری اصلاح شده توسط آبراها مسون (۲۰۰۰) است. در برآورد خطر زمین‌لرزه به روش احتمالاتی، اصلی‌ترین تغییر به منظور لحاظ کردن اثرات جهت‌پذیری، اعمال توزیع مکانی کانون عمقی ناحیه گسیختگی به عنوان یک چشم به تغییرپذیر و تصادفی است. اثر جهت‌پذیری برای برآورد خطر گسل‌های امتدادلغز توسط آبراها مسون (۲۰۰۰) به صورت زیر بیان شده است:

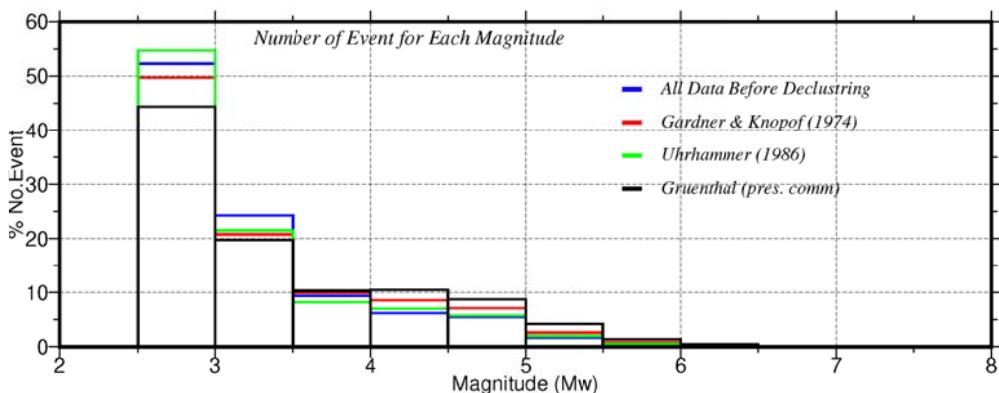
$$\begin{aligned} v_i(A > z) = \\ N_i(M_{\min}) \int_{w=0}^{\infty} \int_{RA=0}^{\infty} \int_{Ex=0}^{\infty} \int_{Ey=0}^{\infty} \int_{hx=0}^{\infty} \int_{m=M_{\min}}^{M_{\max}} f_{m_i}(m) \\ f_{W_i}(m, W) f_{RA_i}(m, RA) f_{Ex_i}(x) f_{Ey_i}(m, x) f_{h_x}(h_x) \\ P(A > z | m, r, X, \theta) dwdRA dx dy dh_x dm \end{aligned} \quad (2)$$

در رابطه بالا $N_i(M_{\min})$ فراوانی زمین‌لرزه‌هایی با بزرگی $M_{\max}$ برای آمین چشم، M_i بزرگی، $f_{m_i}(m)$ بزرگای بیشینه برای i امین چشم و $f_W(m, W)$ ، $f_{RA}(m, RA)$ ، $f_{EX}(m, w)$ ، $f_{h_x}(h_x)$ به ترتیب تابع چگالی احتمال برای بزرگای زمین‌لرزه، عرض گسیختگی، مکان گسیختگی در راستای گسل و عرض گسلش و در نهایت تابع چگالی احتمال کانون عمقی گسلش می‌باشد. همچنین مقدار $P(A > z | m, r, X, \theta)$ احتمال فزوئی جنبش زمین m نسبت به پارامتر Z است که برای پارامترهای بزرگی (r, X, θ)، فاصله (m)، مکان گسیختگی (X) محاسبه می‌شود.

۲-۳. برآورد پارامترهای لرزه‌خیزی منطقه موردمطالعه در این مطالعه تحلیل خطر زمین‌لرزه به روش احتمالاتی که توسط کرنل در سال ۱۹۶۸ ارائه شده، استفاده شده است. در این روش ۵۴ چشم به لرزه‌ای خطی و ناحیه‌ای

شکل ۴. نقشه لرزه‌زمین‌ساخت بهمراه چشممه‌های پهنه‌ای و خطی تعیین شده درشعاع ۲۰۰ کیلومتری از شهر دورود. چشممه‌های خطی با نوار زرد رنگ و چشممه‌های ناحیه‌ای با چند ضلعی‌های قرمزرنگ مشخص شده‌اند.

شکل ۵. فرآونی زمین‌لرزه‌های حذف شده از کاتالوگ مورداستفاده برای روش‌های مختلف (گرونتال، ۱۹۹۸؛ اووهمر، ۱۹۹۶؛ گاردنر نویوف (۱۹۷۴)).

پارامتر برای کاتالوگ موردنظر در این مطالعه با روش گوتنبرگ و ریشر (۱۹۵۶) مقدار ۴/۳ محاسبه شده است. همان‌طور که گفته شد، با توجه به اینکه ناحیه موردمطالعه از دو ایالت لرزه‌زمین‌ساختی ایران مرکزی و زاگرس تشکیل شده و لرزه‌خیزی این دو ایالت تفاوت چشم‌گیری دارند (شکل ۲). پارامترهای لرزه‌خیزی برای هر ایالت در گستره ۲۰۰ کیلومتری بر اساس

بیشینه بزرگ‌گا برای هر چشممه با توجه به بزرگ‌گای مشاهده‌ای و روابط تجربی بین بزرگ‌گا و طول گسل محاسبه شده است (نوروزی، ۱۹۸۵؛ ولز و کوپرسミت، ۱۹۸۴؛ آمبرسیز و جکسون، ۱۹۹۸). همچنین پارامترهای گسیختگی برای چشممه‌های تعیین شده از مطالعه ولز و کوپرسミت (۱۹۹۴) استفاده شده است. لازم به ذکر است در برآورد بزرگ‌گای ناکاملی کاتالوگ مورداستفاده، این

توسط ملکی و همکاران (۲۰۱۹) با داده‌های شتاب‌نگاشتی زمین‌لرزه‌های ۵/۵ الی ۶/۵ مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی ایران تطبیق داده شده است. لذا از روابط مذکور که برای گستره ایران مناسب می‌باشد استفاده شده است.

۴. بحث و نتیجه‌گیری

۱-۴. تأثیر جهت‌پذیری در برآورد منحنی خطر لرزه‌ای برای گسل دورود در تحلیل خطر زمین‌لرزه احتمال وقوع رخداد برای هر چشمۀ با منحنی خطر لرزه‌ای سنجیده می‌شود. به‌منظور برآورد خطر در محدوده گسل دورود، یک نقطه به طول ۴۸/۷۸۱ و عرض ۳۳/۷۲۵ درجه در مجاورت چشمۀ گسل دورود ۱، که بیشترین تأثیر در پارامتر جنبش زمین ایجادشده برای این سامانه گسلی را دارد، انتخاب و خطر آن با تأثیر جهت‌پذیری به‌روش آبراهامسون (۲۰۰۰) محاسبه شده است. در شکل ۶ میزان خطر لرزه‌ای برای روش اصلاح‌شده تحلیل احتمالاتی خطر زمین‌لرزه با تأثیر جهت‌پذیری (آبراهامسون ۲۰۰۰) و بدون اثر جهت‌پذیری برای پریوودهای ۱ و ۲ ثانیه نمایش و مقایسه شده است. همان‌طور که در شکل مذکور پیدا است با افزایش دوره بازگشت زمین‌لرزه مقدار خطر محاسبه شده برای روش اصلاح‌شده تحلیل خطر بیشتر است. همچنین این نتیجه را می‌توان از شکل ۷ که برای پریوودهای ۳ و ۴ ثانیه است دریافت کرد. از مقایسه منحنی خطر زمین‌لرزه برای پریوودهای ۱ الی ۴ ثانیه نمایش داده شده در شکل‌های ۶ و ۷ می‌توان دریافت که با افزایش پریوود، میزان تأثیر جهت‌پذیری نیز بیشتر می‌شود. لذا مقادیر دوره بازگشت و پریوود نقش مهمی در میزان خطر زمین‌لرزه برای اعمال جهت‌پذیری را دارد.

روش ارائه شده توسط کیکو (۲۰۰۴)، جداگانه محاسبه شده است. به‌دلیل کافی نبودن زلزله‌های با بزرگ‌گای بیشتر از ۴/۳ (بزرگ‌گای ناکاملی) در کاتالوگ، آهنگ رویداد سالیانه λ محاسبه شده برای هر ایالت بر حسب طول بین چشمۀ‌های آنها تقسیم شده است و به دلیل عدم وجود داده‌های کافی برای محاسبه β، این مقدار برای هر ایالت لرزه زمین‌ساختی محاسبه شده برای چشمۀ‌های آن ثابت فرض شده است:

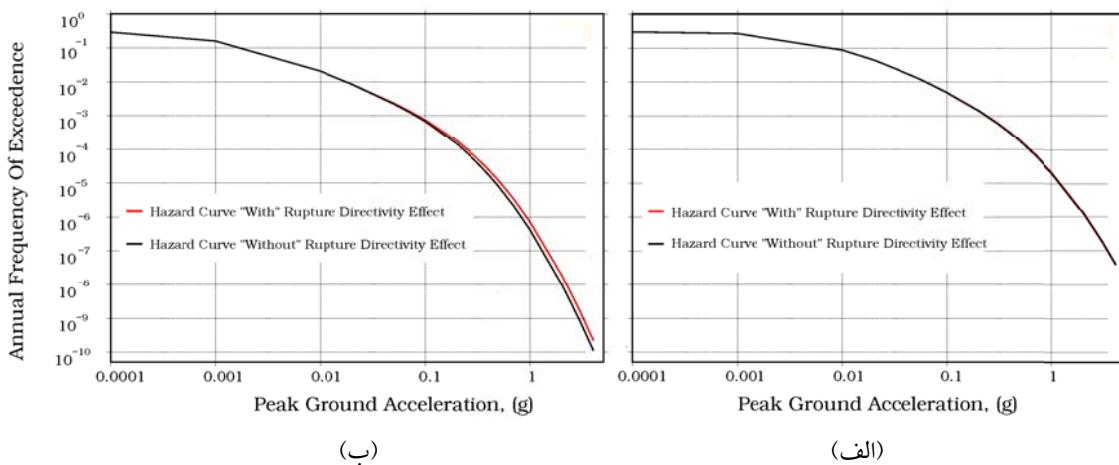
$$\begin{aligned} M_{\max} &= 7.65, \beta = 2.52, \lambda = 10.360 && \text{Zagros} \\ (\text{for } M_{\min} = 4.3 \text{ Mw}) \\ M_{\max} &= 5.85, \beta = 2.39, \lambda = 1.615 && \text{Central-East Iran} \\ (\text{for } M_{\min} = 4.3 \text{ Mw}) \end{aligned} \quad (3)$$

همچنین در این مطالعه لرزه‌خیزی زمینه (Background Seismicity) با دایره‌ای به شعاع ۲۰۰ کیلومتر از مرکز شهر دورود در نظر گرفته شده است. پارامترهای چشمۀ زمینه نیز بر اساس زمین‌لرزه‌هایی که در خارج از چشمۀ‌های دیگر قرار دارد، محاسبه شده است. جدول ۲ مقادیر پارامترهای لرزه‌خیزی محاسبه شده را برای ناحیه موردمطالعه نمایش می‌دهد. نقشه چشمۀ‌های خطی و ناحیه‌ای تعیین شده به همراه توزیع زمین‌لرزه‌های دستگاهی و تاریخی در محدوده موردمطالعه در شعاع ۲۰۰ کیلومتری شهرستان دورود در شکل ۴ نمایش داده شده است.

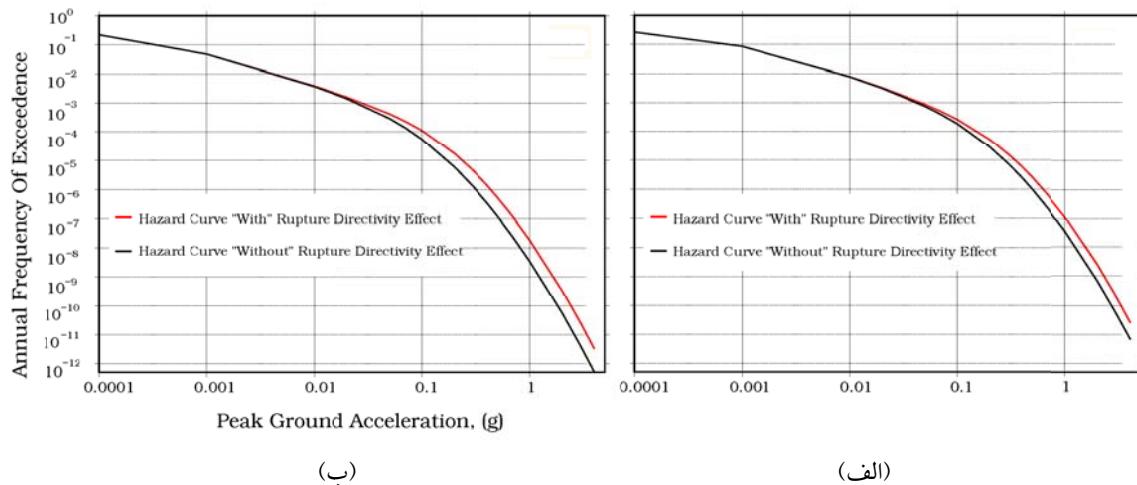
۳-۳. روابط کاهندگی مورداستفاده در این مطالعه انتخاب روابط کاهندگی یکی از مهم‌ترین مراحل تحلیل احتمالاتی خطر زمین‌لرزه است. روابط کاهندگی کمپل و بزرگ‌گینا، ۲۰۱۴، آبراهامسون و همکاران (۲۰۱۴)، ادریس در پروژه NGA (۲۰۱۴)، چیو و یانگ در پروژه NGA (۲۰۱۴) و بور و همکاران در پروژه NGA (۲۰۱۴)

جدول ۲. پارامترهای لرزه خیزی استفاده شده برای چشمهای خطی و پهنگ در محدوده مورد مطالعه.

شماره	چشمۀای لرزه ای	زمینساختی	ابالات لرزه	طول چشمۀ (کیلومتر)	سایانه	آهنگ رویداد	بنا	کمینه بزرگا	شیب	عمق لرزه‌ای (کیلومتر)	بیشینه بزرگا
۱	زون اندرکان		زاگرس	۵۵/۷		۰/۲۱۲	۲/۵۳	۴/۳	۵	۲۰ الی ۵	۶/۸
۲	زون اردل		زاگرس	۷۲/۱		۰/۲۷۴	۲/۵۳	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۹
۳	زون دوختان		ایران مرکزی	۴۶/۶		۰/۱۷۷	۲/۳۹	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۷
۴	زون گسل دورود ۱		زاگرس	۷۱/۹		۰/۲۷۳	۲/۵۳	۴/۳	۷۰	۲۰ الی ۵	۶/۹
۵	زون گسل دورود ۲		زاگرس	۵۷/۳		۰/۲۱۸	۲/۵۳	۴/۳	۷۰	۲۰ الی ۵	۷/۴
۶	زون گارون		زاگرس	۵۰/۸		۰/۱۹۳	۲/۵۳	۴/۳	۹۰	۲۰ الی ۵	۶/۷
۷	زون هرندگ ۱		زاگرس	۵۴/۲		۰/۲۰۶	۲/۵۳	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۸
۸	زون هرندگ ۲		ایران مرکزی	۴۳/۱		۰/۱۶۴	۲/۳۹	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۷
۹	زون ایدنیس		ایران مرکزی	۱۰/۹		۰/۴۱۲	۲/۳۹	۴/۳	۵۳	۲۰ الی ۵	۷/۱
۱۰	زون ایزه		زاگرس	۵۳/۴		۰/۲۰۳	۲/۵۳	۴/۳	۶۱	۲۰ الی ۵	۶/۸
۱۱	زون خونداب ۱		ایران مرکزی	۷۰/۶		۰/۲۶۸	۲/۳۹	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۹
۱۲	زون خونداب ۲		زاگرس	۷۴/۹		۰/۲۸۵	۲/۵۳	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۹
۱۳	زون کوه هما		ایران مرکزی	۷۹/۷		۰/۳۰۳	۲/۳۹	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۹
۱۴	زون لهری ۱		زاگرس	۱۰/۷		۰/۴۰۸	۲/۵۳	۴/۳	۳۰-۶۰	۲۰ الی ۵	۷/۱
۱۵	زون لهری ۲		زاگرس	۴۶/۶		۰/۲۵۲	۲/۵۳	۴/۳	۳۰-۶۰	۲۰ الی ۵	۶/۹
۱۶	زون لای		زاگرس	۲۲/۲		۰/۰۸۵	۲/۵۳	۴/۳	۵	۲۰ الی ۵	۶/۳
۱۷	زون گسل پیشانی کوهستان		زاگرس	۳۰		۰/۱۱۴	۲/۵۳	۴/۳	۴۰	۲۰ الی ۵	۶/۵
۱۸	زون موتون		ایران مرکزی	۳۱/۸		۰/۰۷۹	۲/۳۹	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۵
۱۹	زون گسل اصلی زاگرس ۱		زاگرس	۶۱/۴		۰/۲۳۴	۲/۵۳	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۸
۲۰	زون گسل اصلی زاگرس ۲		زاگرس	۸۴/۱		۰/۳۲۰	۲/۵۳	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۷/۰
۲۱	زون گسل اصلی زاگرس ۳		زاگرس	۴۳/۱		۰/۱۶۴	۲/۵۳	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۷
۲۲	زون نهالوند		زاگرس	۶۵/۹		۰/۲۵۱	۲/۵۳	۴/۳	۹۰	۲۰ الی ۵	۶/۹
۲۳	زون صحنه ۱		زاگرس	۵۹/۶		۰/۲۲۷	۲/۵۳	۴/۳	۹۰	۲۰ الی ۵	۶/۸
۲۴	زون صحنه ۲		زاگرس	۶۹/۱		۰/۲۶۳	۲/۵۳	۴/۳	۹۰	۲۰ الی ۵	۶/۹
۲۵	زون شامکلی		زاگرس	۶۱/۸		۰/۲۳۵	۲/۵۳	۴/۳	۳۰-۶۰	۲۰ الی ۵	۶/۸
۲۶	زون سیاه کمر-علوی		ایران مرکزی	۴۵/۷		۰/۱۱۳	۲/۳۹	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۷
۲۷	زون سیخوند		زاگرس	۲۴/۸		۰/۰۹۵	۲/۵۳	۴/۳	۵	۲۰ الی ۵	۶/۴
۲۸	زون سولقان ۱		زاگرس	۳۲/۷		۰/۱۲۸	۲/۵۳	۴/۳	۴۱	۲۰ الی ۵	۶/۵
۲۹	زون سولقان ۲		زاگرس	۵۸/۶		۰/۲۲۳	۲/۵۳	۴/۳	۴۱	۲۰ الی ۵	۶/۸
۳۰	زون سولقان ۳		زاگرس	۵۰/۴		۰/۱۹۲	۲/۵۳	۴/۳	۴۱	۲۰ الی ۵	۶/۷
۳۱	زون تبره		ایران مرکزی	۲۸/۱		۰/۰۷	۲/۳۹	۴/۳	۵۹	۲۰ الی ۵	۶/۴
۳۲	زون نفرش		ایران مرکزی	۵۸		۰/۱۴۳	۲/۳۹	۴/۳	۵۹	۲۰ الی ۵	۶/۸
۳۳	زون نفیجان کدلان		ایران مرکزی	۳۶/۲		۰/۰۸۹	۲/۳۹	۴/۳	۴۵	۲۰ الی ۵	۶/۶
۳۴	زون تلخ آب ۱		ایران مرکزی	۵۹/۵		۰/۱۴۷	۲/۳۹	۴/۳	۵۹	۲۰ الی ۵	۶/۸
۳۵	زون تلخ آب ۲		ایران مرکزی	۵۰/۸		۰/۱۲۵	۲/۳۹	۴/۳	۵۹	۲۰ الی ۵	۶/۷
۳۶	زون توزولو گل		ایران مرکزی	۶۸/۵		۰/۱۶۹	۲/۳۹	۴/۳	۵۹	۲۰ الی ۵	۶/۹
۳۷	زون زرد کوه ۱		زاگرس	۹۲		۰/۳۵	۲/۵۳	۴/۳	۳۳-۶۰	۲۰ الی ۵	۷/۰
۳۸	زون زرد کوه ۲		زاگرس	۸۹/۳		۰/۳۳۹	۲/۵۳	۴/۳	۳۳-۶۰	۲۰ الی ۵	۷/۰
۳۹	زون زرد کوه ۳		زاگرس	۴۹		۰/۱۸۶	۲/۵۳	۴/۳	۳۰-۶۰	۲۰ الی ۵	۶/۷
۴۰	زون اندیجان		ایران مرکزی	۳۶/۳		۰/۰۹	۲/۳۹	-	-	۲۰ الی ۵	۶/۶
۴۱	زون بیدهند		ایران مرکزی	۶۳/۲		۰/۱۵۶	۲/۳۹	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۶/۸
۴۲	زون دوراق ۵		زاگرس	۷۷/۳		۰/۲۹۴	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۶/۹
۴۳	زون گاووسیر		زاگرس	۶۸/۵		۰/۲۶	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۷/۰
۴۴	زون زاگرس مرتفع ۱		زاگرس	۹۱/۵		۰/۳۴۸	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۷/۱
۴۵	زون زاگرس مرتفع ۲		زاگرس	۱۱۵		۰/۴۳۵	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۷/۱
۴۶	زون خوانسار		ایران مرکزی	۱۰۶		۰/۲۶	۲/۳۹	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۷/۱
۴۷	زون لاید		زاگرس	۹۹/۷		۰/۳۷۹	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۷/۱
۴۸	زون لورد کمر		زاگرس	۷۴/۸		۰/۲۸۴	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۶/۹
۴۹	زون محلات		ایران مرکزی	۳۱/۴		۰/۲۷۸	۲/۳۹	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۶/۵
۵۰	زون پیشانی کوهستان ۱		زاگرس	۱۰۷		۰/۴۰۶	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۷/۱
۵۱	زون پیشانی کوهستان ۲		زاگرس	۷۱/۸		۰/۲۷۳	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۶/۹
۵۲	زون رامهرمز		زاگرس	۱۳۱		۰/۴۹۷	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۷/۲
۵۳	RSL های زاگرس		ایران مرکزی	۴۲/۴		۰/۱۰۵	۲/۳۹	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۶/۶
۵۴	زون شهرکرد		زاگرس	۱۰۷		۰/۴۰۶	۲/۵۳	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۷/۱
۵۵	چشمۀ زمینلرزه زمینه		زاگرس	-		-	۱/۶۱۵	۴/۳	-	۲۰ الی ۵	۶/۳

شکل ۶. منحنی احتمال وقوع رخداد زمین‌لرزه برای چشمی Dorud1_F.Zone در دوره بازگشت‌های مختلف بر حسب پارامتر شتاب (منحنی خطر زمین‌لرزه) در پریود (الف) ۲ ثانیه، (ب) ۱ ثانیه.

شکل ۷. منحنی احتمال وقوع رخداد زمین‌لرزه برای چشمی Dorud1_F.Zone در دوره بازگشت‌های مختلف بر حسب پارامتر شتاب (منحنی خطر زمین‌لرزه) در پریود (الف) ۴ ثانیه، (ب) ۳ ثانیه.

لرزه‌ای در پریود ۳ ثانیه و دوره بازگشت‌های مختلف بررسی شده است. همچنین تغییرات شتاب بر حسب پریودهای مختلف برای تحلیل خطر زمین‌لرزه در سطوح مختلف با دو رهیافت اعمال جهت‌پذیری و بدون اعمال جهت‌پذیری ترسیم و شرح داده شده است.

در مختصات جغرافیایی به طول ۴۸/۷۸۱ و عرض ۳۳/۷۲۵ درجه در نزدیکی گسل دورود، میزان افزایش مقادیر شتاب برای پریودهای بالاتر از ۰/۵ در دوره بازگشت‌های ۱۰، ۵۰، ۷۵، ۱۴۵، ۴۷۵، ۹۵۰ و ۲۴۷۵ با تأثیر جهت‌پذیری برآورد و در جدول ۳ نمایش داده شده است. همان‌طور که در جدول ۳ قابل مشاهده است، مقدار پارامتر شتاب با

۲-۴. تأثیر جهت‌پذیری در پارامتر شتاب جنبش نیرومند زمین

ضرورت اجرای آیننامه‌های طراحی سازه در احداث سازه‌های مهم عمرانی، لازمه بررسی پارامتر شتاب جنبش نیرومند زمین در سطوح مختلف طراحی، برای پریودهای مختلف می‌باشد. اعمال اثر حوزه نزدیک در تحلیل خطر زمین‌لرزه در برآورد واقع گرایانه شتاب جنبش نیرومند زمین ضروری است. در این بخش ابتدا میزان تأثیر جهت‌پذیری به صورت کمی، در برآورد پارامتر شتاب با اندازه‌گیری این پارامتر برای یک نقطه در نزدیکی گسل دورود انجام شده و سپس این پارامتر با نمایش نقشه خطر

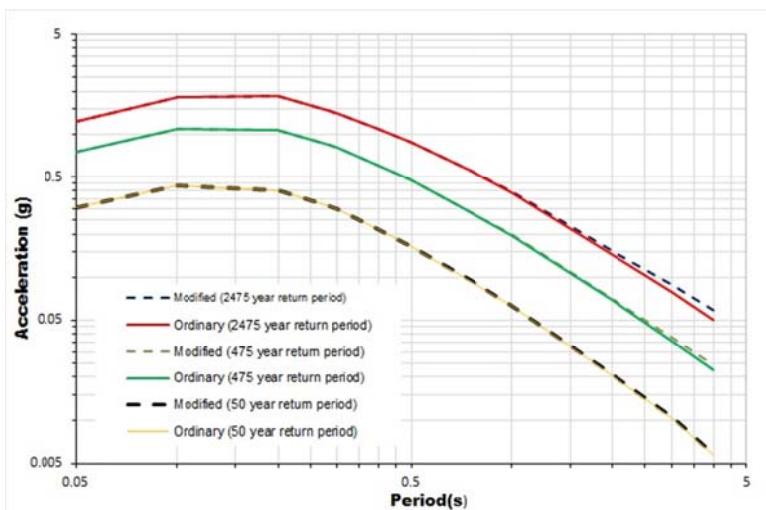
شده است. همان‌طور که در شکل مشاهده می‌شود در پریودهای بالاتر میزان تأثیر جهت‌پذیری در مقدار شتاب جنبش نیرومند زمین با افزایش دوره بازگشت بیشتر شده است.

مقدار شتاب جنبش نیرومند زمین با اعمال اثر جهت‌پذیری و بدون اعمال اثر جهت‌پذیری برای دوره بازگشت‌های مهم ۵۰، ۴۷۵ و ۲۴۷۵ سال در پریود ۳ ثانیه در محدوده $50/1-48/2$ درجه طولی و $34/2-32/8$ درجه عرضی به صورت نقشه خطر زمین‌لرزه تهیه و به ترتیب در شکل‌های ۹، ۱۰ و ۱۱ ترسیم شده است. همان‌طور که در شکل ۹ پیدا است در دوره بازگشت‌های کوتاه‌مدت اثر جهت‌پذیری ناچیز است. اما در شکل‌های ۱۰ و ۱۱ به ترتیب برای دوره بازگشت ۴۷۵ و ۲۴۷۵ سال تأثیر جهت‌پذیری بیشتر است.

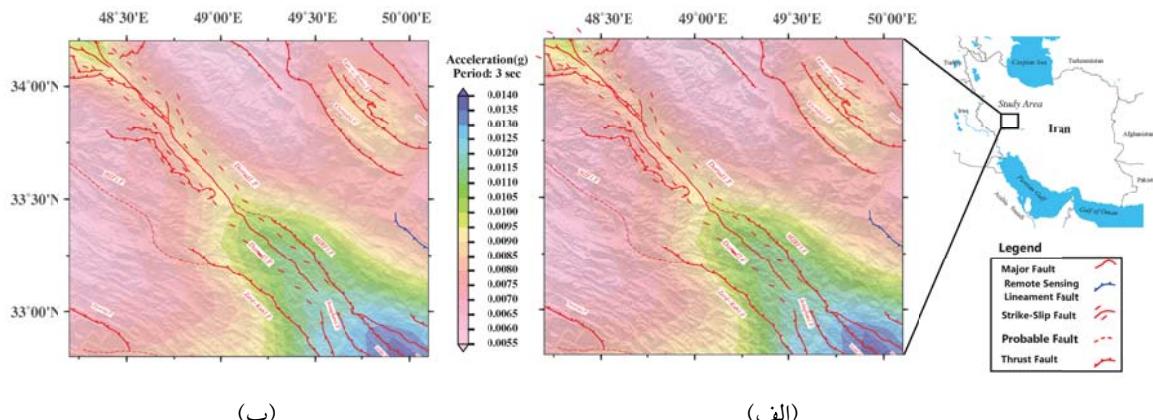
افزایش پریود و دوره بازگشت رخداد زمین‌لرزه، افزایش می‌یابد. با افزایش دوره بازگشت زمین‌لرزه، گسل زمان کافی برای تجمع تنش را داشته، لذا با افزایش دوره بازگشت انتظار مقادیر بالای شتاب و رخداد زمین‌لرزه بزرگتر محتمل‌تر است. با توجه به نتایج به دست آمده نسبت افزایش شتاب با توجه به شتاب بدون لحاظ کردن اثر جهت‌پذیری، در دوره بازگشت‌های مختلف تفاوت چندانی نداشته و با توجه به مقادیر بالای شتاب در دوره بازگشت‌های بالاتر، بیشتر است. همچنین در مطالعه سامرویل (۲۰۰۳) نشان داده شده با افزایش بزرگ‌گا اثر جهت‌پذیری نیز بیشتر می‌شود که تصدیقی بر صحت نتایج حاصل از این تحقیق را دارد. در شکل ۸ مقادیر شتاب بر حسب پریود با اعمال تأثیر جهت‌پذیری و بدون اعمال تأثیر جهت‌پذیری در دوره بازگشت‌های مختلف آورده

جدول ۳: درصد افزایش شتاب جنبش نیرومند زمین در دوره بازگشت و پریودهای مختلف در اعمال اثر جهت‌پذیری مؤلفه عمودی گلسن بروش آبراهامسون (۲۰۰۰).

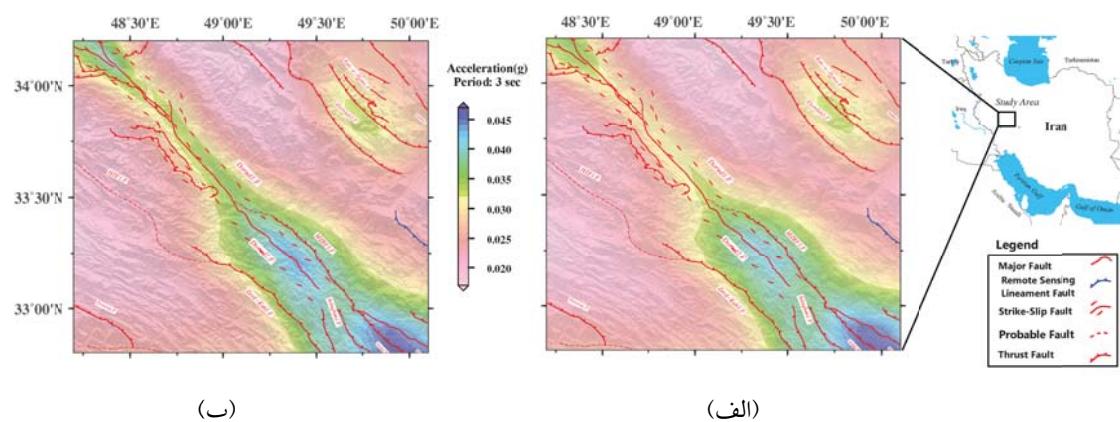
مقدار افزایش شتاب برای پریود های مختلف در دوره بازگشت های ۱۰، ۵۰، ۷۵، ۱۴۵، ۴۷۵ و ۹۵۰ سال بر حسب درصد برای نقطه ای به مختصات $33/725$ و $48/871$							
پریود(ثانیه)	۲۴۷۵	۹۵۰	۶۳۰	۴۷۵	۲۷۵	۱۷۱	۱۰
۰/۰۲۸	۰/۱۳۸	۰/۱۷۱	۰/۳۰۷	۰/۴۵۴	۰/۵۷۱	۰/۵۹۲	۰/۷۵
۰/۰۴۲	۰/۲۸۵	۰/۳۹۴	۰/۶۳۳	۱/۱۷۰	۱/۳۱۶	۱/۵۸۱	۱
۰/۱۲۵	۰/۵۷۷	۰/۹۶۵	۱/۶۴۴	۳/۰۳۳	۴/۳۴۹	۶/۱۸۰	۲
۰/۴۴۱	۰/۷۷۳	۱/۳۷۵	۲/۲۹۴	۵/۹۸۷	۷/۷۸۶	۱۲/۰۹۸	۳
۰/۶۹۱	۱/۹۰۴	۲/۲۲۱	۲/۰۸۰	۷/۴۴۵	۱۲/۳۱۷	۱۷/۱۶۰	۴

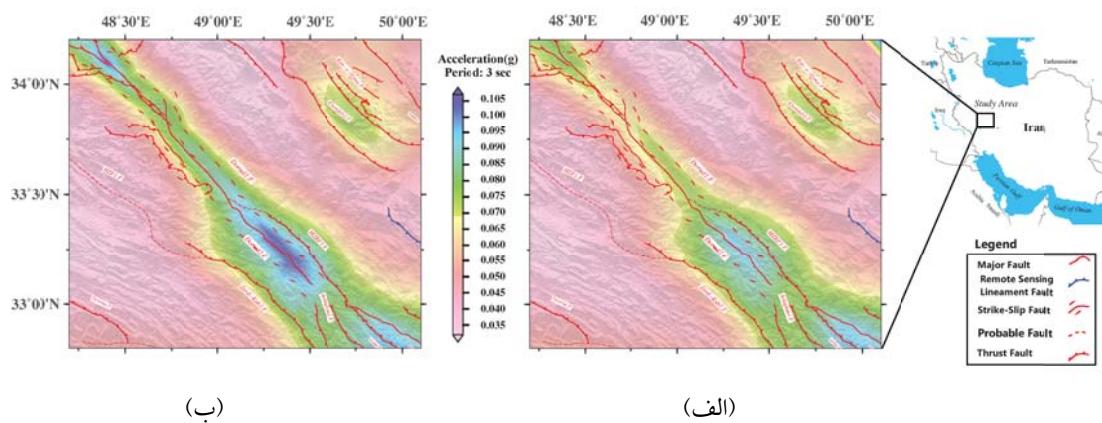
شکل ۸: شتاب جنبش نیرومند زمین در تحلیل خطر زمین‌لرزه در دوره بازگشت‌های ۵۰، ۴۷۵ و ۲۴۷۵ سال با دو رهیافت اعمال تأثیر جهت‌پذیری (خط‌چین) و بدون اعمال جهت‌پذیری در پریودهای مختلف.

شکل ۹. نقشه خطر لرزه‌ای برآورده شده برای شتاب حاصل از جنبش زمین، در دوره بازگشت ۵۰ سال برای پریود ۳ ثانیه، در محدوده گسل دورود، (الف) بودن اعمال اثر جهت‌پذیری (ب) با اعمال جهت‌پذیری.

شکل ۱۰. نقشه خطر لرزه‌ای برآورده شده برای شتاب حاصل از جنبش زمین، در دوره بازگشت ۴۷۵ سال برای پریود ۳ ثانیه، در محدوده گسل دورود، (الف) بودن اعمال اثر جهت‌پذیری (ب) با اعمال جهت‌پذیری.

شکل ۱۱. نقشه خطر لرزه‌ای برآورده شده برای شتاب حاصل از جنبش زمین، در دوره بازگشت ۲۴۷۵ سال برای پریود ۳ ثانیه، در محدوده گسل دورود، (الف) بودن اعمال اثر جهت‌پذیری (ب) با اعمال جهت‌پذیری.

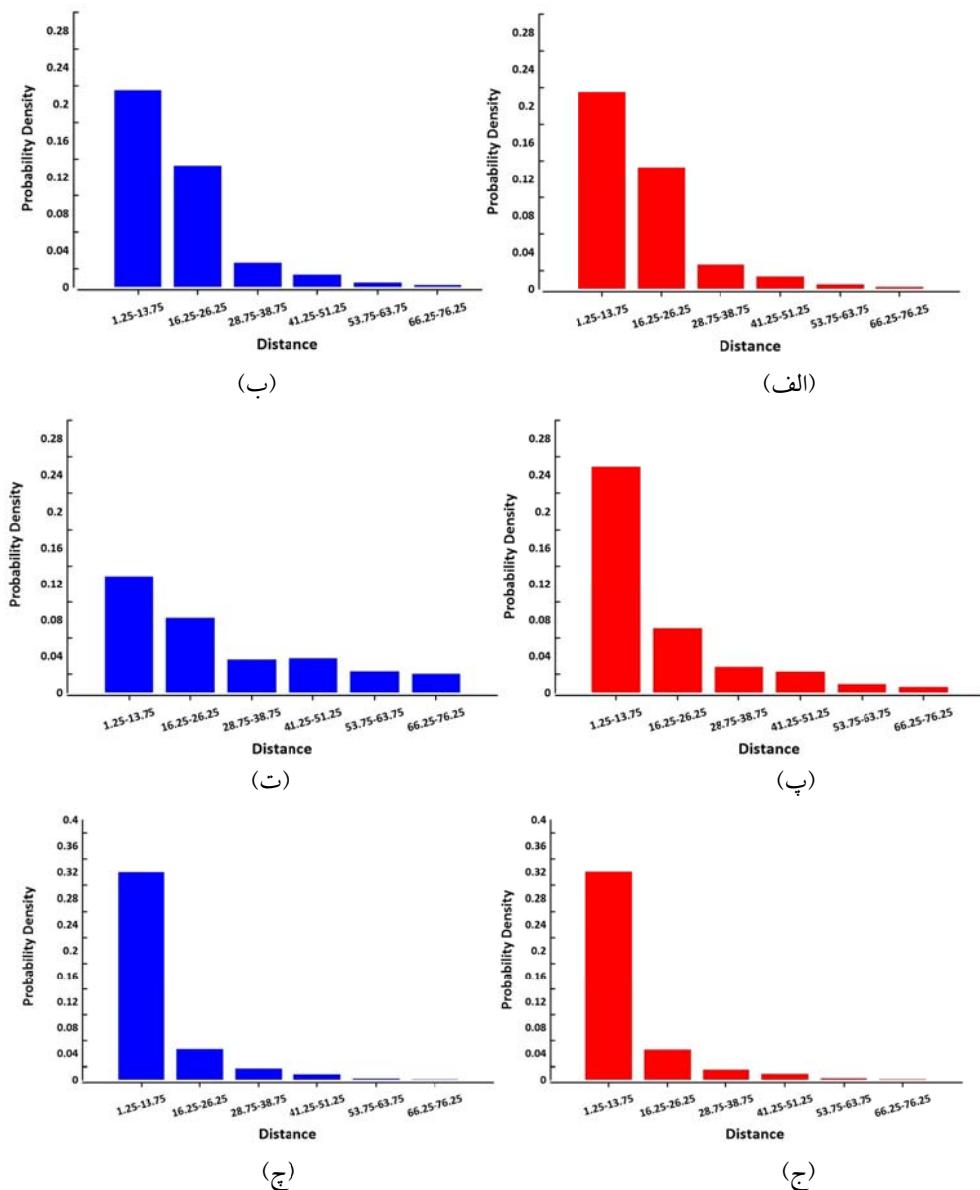
متغیر از ساختگاه است. می‌توان با واهم‌افرازی، مشخصات زمین‌لرزه‌ای که این خطر را در ساختگاه ایجاد می‌کنند،

در تحلیل خطر احتمالاتی، خطر لرزه‌ای حاصل از زمین‌لرزه‌های محتمل با بزرگی‌های مختلف در فواصل

۴-۳. تأثیر جهت‌پذیری در نتایج واهم‌افرازی

بازگشتهای کوتاه و بلندمدت بر حسب تابع چگالی احتمال ترسیم شده است. برای دوره بازگشت ۵۰ سال، جهت‌پذیری در نتایج واهم‌افزایی تأثیری نداشته اما برای دوره بازگشت ۴۷۵ سال تأثیر جهت‌پذیری بر میزان مشارکت در فواصل نزدیک گسل برای روش اصلاح شده، کمتر بوده و میزان مشارکت برای فواصل دورتر افزایش یافته است. همچنین برای دوره بازگشت ۲۴۷۵ سال تأثیر جهت‌پذیری در نتایج واهم‌افزایی به نسبت دوره بازگشت ۴۷۵ کمتر است.

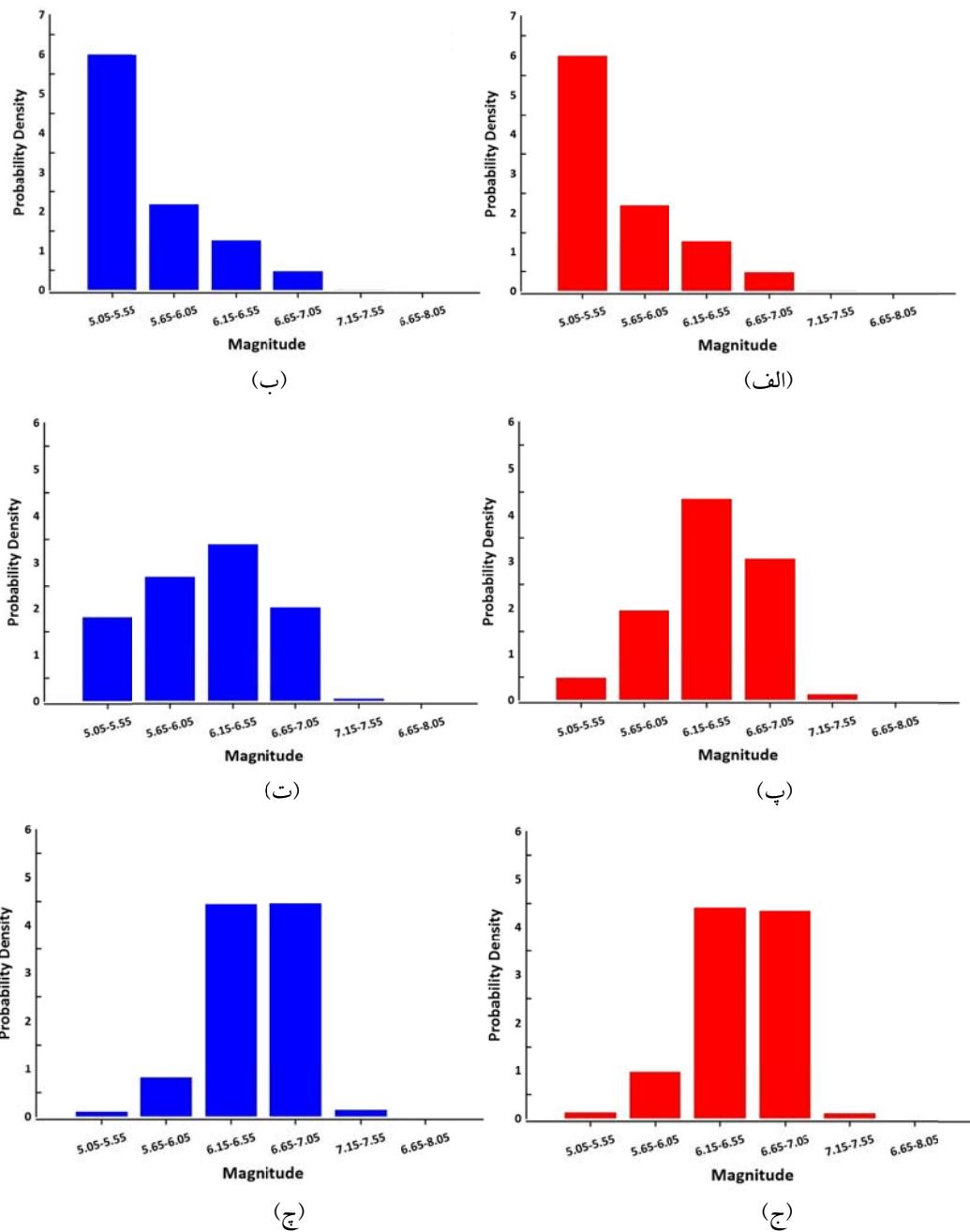
موردارزیابی قرارداد. در حقیقت با واهم‌افزایی خطر زمین‌لرزه (Seismic Hazard Deaggregation) به اجزاء تشکیل‌دهنده آن، یعنی به چگالی احتمال خطر زمین‌لرزه به ازاء پارامترهای بزرگی و فاصله دست یافت. در این بخش نتایج واهم‌افزایی برای نقطه‌ای به مختصات ۴۸/۷۸۱ درجه طولی و ۳۳/۷۲۵ درجه عرضی در مجاورت گسل دورود در دوره بازگشتهای ۵۰، ۴۷۵ و ۲۴۷۵ سال برای پریود ۳ ثانیه بررسی شده است. میزان مشارکت فاصله در ایجاد پارامتر جنبش زمین در شکل ۱۲ برای دوره

شکل ۱۲. مقایسه نتایج واهم‌افزایی فاصله در تحلیل خطر زمین‌لرزه برای نقطه‌ای به مجاورت گسل دورود با رهیافت اثر جهت‌پذیری (نمودارهای آبی رنگ) و بدون اثر جهت‌پذیری (نمودارهای قرمزرنگ). (الف و ب) نتایج دوره بازگشت ۵۰ سال، (پ و ت) نتایج دوره بازگشت ۴۷۵ سال، (ج و ج) نتایج دوره بازگشت ۲۴۷۵ سال.

بزرگا در برآورد شتاب جنبش نیرومند زمین برای دوره بازگشت ۴۷۵ سال بیشتر از دوره بازگشت ۲۴۷۵ سال بوده به گونه‌ای که تحلیل خطر زمین‌لرزه با اعمال جهت‌پذیری برای بزرگاهای کمتر مشارکت بیشتری دارد. برای دوره بازگشت ۵۰ سال اعمال جهت‌پذیری در مقادیر واهم‌افزایی بزرگا بی‌تأثیر بوده است.

همچنین میزان مشارکت بزرگا نیز در نتایج واهم‌افزایی بر حسب تابع چگالی احتمال برای تحلیل احتمالی زمین‌لرزه برای دو رهیافت موردنظر (اعمال جهت‌پذیری و عدم اعمال جهت‌پذیری) در شکل ۱۳ برای دوره بازگشتهای ۵۰، ۴۷۵ و ۲۴۷۵ سال ارائه شده است. همان‌طور که در شکل ۱۳ نیز مشاهده می‌شود، میزان تأثیر جهت‌پذیری برای مشارکت

شکل ۱۳. مقایسه نتایج واهم‌افزایی بزرگا در تحلیل خطر زمین‌لرزه برای نقطه‌ای به مجاورت گسل دورود با رهیافت اثر جهت‌پذیری (نمودارهای آبی رنگ) و بدون اثر جهت‌پذیری (نمودارهای قرمزرنگ). (الف و ب) نتایج دوره بازگشت ۵۰ سال، (پ و ت) نتایج دوره بازگشت ۴۷۵ سال، (ج و چ) نتایج دوره بازگشت ۲۴۷۵ سال.

فواصل نزدیک گسل با اعمال جهت‌پذیری میزان مشارکت کمتری در شتاب جنبش نیرومند زمین دارد. همچنین با بررسی اثر جهت‌پذیری در برآورد شتاب جنبش نیرومند زمین برای دوره بازگشت و پریودهای مختلف، دیده شد که با افزایش دوره بازگشت و پریود، پارامتر شتاب جنبش زمین، با اعمال اثر جهت‌پذیری افزایش یافته به گونه‌ای که بیشترین اثر در دوره بازگشت ۲۴۷۵ سال، و پریود ۴ ثانیه به مقدار ۱۶/۱۷ میزان محاسبه شده است. با توجه اهمیت دوره بازگشت‌های بلندمدت در طراحی طیف اثر ساختگاه در آینین‌نامه‌های مختلف طراحی ساختمان‌ها (آینین‌نامه ASE7-10، ASE7-05، IBC و آینین‌نامه طراحی لرزه‌ای نشریه ۰۳۸ (تأسیسیات و سازه‌های صنعت نفت)) بررسی این اثر می‌تواند کمک شایانی در طراحی و ساخت ساختارهایی با پریود بلند کند.

مراجع

شیخ‌الاسلامی، م. ر.، ۱۳۹۳، «دانشنامه گسل‌های ایران». سازمان زمین‌شناسی و اکتشاف معدنی کشور.

Abrahamson, N. A., 2000, Effects of rupture directivity on probabilistic seismic hazard analysis. In: Proc. 6th Int. Conf. Seismic Zonation, Palm Springs, CA, 12-15 November 2000, Earthquake Engineering Research Institute.

Abrahamson, N.A., Kamai, R. and Silva, W.J., 2014, Nonlinear Horizontal Site Amplification for Constraining the NGA-West2 GMPEs. *Earthquake Spectra*, 30(3), 1223-1240.

Adanur, S., Altunışık, A.C. and Bayraktar, A., 2012, Comparison of near-fault and far-faultground motion effects on geometrically nonlinear earthquake behavior of suspension bridges. *Nat Hazards* 64, 593–614.

Alipoor, R., Zare, M. and Ghassemi, M.R., 2012, Inception of activity and slip rate on the Main Recent Fault of Zagros Mountains, Iran. *Geomorphology*, s 175–176, 86–97.

Ambraseys, N. N. and Jackson, J. A., 1998, Faulting associated with historical and recent earthquakes in the eastern Mediterranean region, *Geophys. J. Int.*, 133, 390-406.

Ambraseys, N.N. and Melville, C.P., 1982, *A History of Persian Earthquakes*, Cambridge

۵. نتیجه‌گیری

جهت‌پذیری گسیختگی موجب ایجاد پالس‌های پریود بلندی در جنبش زمین می‌شود که این اثر در گسل‌های امتدادگز نمود بیشتری دارد. اگرچه میزان اثر جهت‌پذیری در مقادیر پارامترهای حاصل از تحلیل خطرلزه‌ای به نظر ناچیز می‌باشد اما این مقادیر می‌تواند، در پریودهای بالا در ساختارهایی با پریود بلند از قبیل پل‌ها، سدها، برج‌های مرتفع و ... اثرات مخربی داشته باشد. در این تحقیق با توجه به مکانیزم و اهمیت گسل دورود، اثر جهت‌پذیری گسیختگی با روش آبراهامسون (۲۰۰۰) و سامرویل و همکاران (۱۹۹۷) اعمال شده است. با بررسی نتایج واهم‌افزایی، تأثیر جهت‌پذیری در میزان مشارکت فاصله (نسبت به گسل) و بزرگاً در برآورد پارامتر شتاب جنبش نیرومند زمین در دوره بازگشت ۴۷۵ سال بیشتر از دوره بازگشت ۲۴۷۵ سال بوده و نتایج واهم‌افزایی برای دوره بازگشت ۵۰ سال با اعمال و بدون اعمال جهت‌پذیری یکسان بوده است. بررسی نتایج واهم‌افزایی نشان می‌دهد

Univ. Press, New York, p. 219.

Bachmanov, D. M., Trifonov, V. G., Hessami, Kh. T., Kozhurin, T. P., Rogozhin, E. A., Hademi, M. C. and Jamali, F. H., 2004, Active faults in the Zagros and central Iran, *Tectonophysics*, 380, 221-241.

Berberian, M., 1976, contribution to the seismotectonic of iran (Part II). *Geol. Surv. Iran, Rep.*39.

Chiou, B.S.-J. and Youngs, R.R., 2014, Update of the Chiou and Youngs NGA model for the average horizontal component of peak ground motion and response spectra. *Earthquake Spectra*, 30, 1117-1153.

Cornell, C. A., 1968, Engineering seismic risk analysis, *Bull. Seism. Soc. Am.* 58, 1583-1606.

Boore D.M; Jonathan P. Stewart, Emel Seyhan and Gail Atkinson, M., 2014, NGA-West2 Equations for Predicting PGA, PGV, and 5% Damped PSA for Shallow Crustal Earthquakes. *Earthquake Spectra* 30(3), 1057-1085.

Gardner, J. K. and Knopo, L., 1974, Is the sequence of earthquakes in Southern

- California, with aftershocks removed, Poissonian? *Bull. Seis. Soc. Am.*, 64(5), 1363–1367.
- Gidon, M., Berthier, F., Billiault, J.P., Halbronn, B. and Maurizot, P., 1974. Sur le caractère et l'ampleur du coulisement de la 'Main Fault' dans la région de Borujerd–Dorud, Zagros oriental, Iran. *Comptes Rendus de l'Académie des Sciences Paris, Série D* 278, 701–704.
- Gutenberg, B. and Richter, C.F., 1956, Earthquake Magnitude, Intensity, Energy and Acceleration. *Bull. Seism. Soc. Am.*, 46, 105–145.
- Grünthal, G., 1998, European Macroseismic Scale 1998 (EMS-98), *Cahiers du Centre Européen de Géodynamique et de Séismologie* 15, Centre Européen de Géodynamique et de Séismologie, Luxembourg, p. 99.
- Harzell, S.H. and Heaton, T.H., 1985, Teleseismic time function for large, shallow subduction zone earthquake, *Bull. Seismol. Soc. Am.*, 75, 965–1004.
- Haskell, N. 1964, Total energy and energy spectral density of elastic wave radiation from propagating faults, *Bull. Seismol. Soc. Am.*, 56, 1811–1842.
- Hessami, K., Jamali, F. and Tabassi, H., 2003. Major active faults of Iran, scale 1: 2,500,000. International Institute of Earthquake Engineering and Seismology.
- Idriss, I. M., 2014, An NGA-West2 Empirical Model for Estimating the Horizontal Spectral Values Generated by Shallow Crustal Earthquakes. *Earthquake Spectra: August 2014*, 30(3), 1155–1177.
- Campbell, K. W. and Bozorgnia, Y., 2014, NGA-West2 Ground Motion Model for the Average Horizontal Components of PGA, PGV, and 5% Damped Linear Acceleration Response Spectra. *Earthquake Spectra: August 2014*, 30 (3), 1087–1115.
- Kijko, A. 2004, Estimation of the maximum earthquake magnitude, m_{max} . *Pure Appl Geophys*, 161(8), 1655–1681.
- Lay, T. and Wallace, T., 1995, Modern global seismology. International Geophysics Series. Academic, USA, p. 58.
- Maleki, B. Rahimi, H., and Maleki, V., 2019, Applying the characteristic magnitude distribution Model for North Tabriz Fault (NTF) in Probabilistic Seismic Hazard Assessment (PSHA) and its effects on acceleration parameter and hazard curve. *Journal of the Earth and Space Physics*, 45(3), P. 4.
- McKenzie, D.P. and Jackson, J.A., 1972, The relation between strain rates, crustal thickening, paleomagnetism, finite strain and fault movements within a deforming zone, *Earth planet. Sci. Lett.*, 65, 182–202.
- McKenzie, D.P., 1972, Active tectonics of the Mediterranean region, *Geophys. J. R. astr. Soc.*, 30, 109–185.
- Mirzaei, N., Gao, M. and Chen, Y. T., 1998, Seismic source regionalization for seismic zoning of Iran: Major seismotectonic provinces; *J. Earthquake. Pred. Res.* 7 465–495.
- Mousavi-Bafrouei, S. H., Mirzaei, N. and Shabani, E., 2014, A declustered earthquake catalog for Iranian plateau, *Annals of Geophysics*, under review.
- Shahvar, M. P., M. Zare, and S. Castellaro (2013). A unified seismic catalog for the Iranian plateau (1900–2011), *Seismol. Res. Lett.* 84, 233–249.
- Nowroozi, A. A., 1985, Empirical relations between magnitudes and fault parameters for earthquakes in Iran, *Bull. Seism. Soc. Am.*, 75(5), 1327–1338.
- Somerville, P.G., 2003, Magnitude scaling of the near fault rupture directivity pulse, *Physics of the Earth and Planetary Interiors* 137, 201–212.
- Shirakova, E.I., 1967, General features in the orientation of principal stresses in earthquake foci in the Mediterranean–Asian seismic belt, *Earth Phys.*, 1, 22–36.
- Shrestha, B. and Tuladhar, R. 2012, No AccessThe response of Karnali Bridge, Nepal to near-fault earthquakes. 165(4), 223–232.
- Somerville, P.G., Smith N.F., Graves R.W. and Abrahamson N.A., 1997, Modification of empirical strong motion attenuation relations to include the amplitude and duration effect of rupture directivity. *Seismol. Res. Lett.*, 68, 199–222.
- Talebian, M. and Jackson, J., 2002, Offset on the Main Recent Fault of NW Iran and implications for the late Cenozoic tectonics of the Arabia–Eurasia collision zone. *Geophys. J. Int.*, 150, 422–439.
- Tchalenko, J. S. and Braud, J., 1974, Seismicity and structure of the Zagros (Iran): the Main Recent Fault between 33° and 35°N, *Philos. Roy. Soc. Lond.*, 227, 1–25.
- Tchalenko, J.S., Braud, J. and Berberian, M., 1974, Discovery of three earthquake faults in Iran. *Nature* 248, 661–663.
- Urhammer, S. A., Clausen, J. O., Hansen, T., Pedersen, O., 1996, Insulin sensitivity and body weight changes in young white carriers of the codon 64 amino acid polymorphism of the beta 3-adrenergic receptor gene. *Diabetes.*, 45, 1115–20.
- Vader, T. and Daniel, C.C. 2007, Influence of Dampers on Seismic Response of Cable-Supported Bridge Towers. *Journal of Bridge Engineering*. ISSN (print): 1084-0702.

Wells, D.L. and Coppersmith, K.J., 1994, "New empirical relationships among magnitude, rupture length, rupture width, rupture area, and surface displacement," Bull. Seism. Soc. Am., 84, 974-1002.

Investigation of the near-field and directivity effects in earthquake hazard analysis studies - a case study of Doroud fault

Maleki, B.¹, Rahimi, H.^{2*} and Hosseini, M. R.³

1. M.Sc. Graduated, Department of Earth Physics, Institute of Geophysics, University of Tehran, Tehran, Iran

2. Associate Professor, Department of Earth Physics, Institute of Geophysics, University of Tehran, Tehran, Iran

3. M.Sc. Student, Department of Earth Physics, Institute of Geophysics, University of Tehran, Tehran, Iran

(Received: 3 Aug 2020, Accepted: 24 Jan 2021)

Summary

In this study, considering the location of Dorud city in the area near the strike-slip and seismic fault of Doroud, the effects of the near site and the directivity due to rupture have been investigated in seismic hazard analysis studies.

Doroud fault is located near the cities of Doroud and Boroujerd, in the western part of Iran. Dorud and Boroujerd are among the important cities of Iran in the agricultural industry and also due to the pristine nature in these areas has always been of interest to tourists. The micro-earthquakes recorded in this area indicate the activity of the Doroud fault system. In order to prevent possible earthquake damage in this area, seismicity studies can be useful to study the acceleration of the ground by considering the effects of the site in order to strengthen the construction of civil structures.

Abrahamson (2000) and Somerville et al., (1997) were among the first researchers to establish studies based on this, and the relationships and methods proposed by them are more acceptable today in applying the directional effect. These researchers considered two parameters of angle and ratio of fault length as a direct factor in the effect of orientation and examined the results for the acceleration spectrum created. The effect of orientation can lead to the formation of long-period pulses in the earth's motion, which some proposed models (eg Somerville et al., 1997) can measure the quantity of this effect in estimating earthquake risk analysis with a deterministic and probabilistic approaches. (Abrahamson, 2000). In this study, seismic hazard has been investigated, compared and evaluated by considering the effects of Doroud fault in different periods and different return periods by considering the effect of orientation and also without applying the effect of orientation.

Near-field and directional effects can lead to long-period pulses in ground motion parameter, and for structures with long periods such as bridges and dams near faults with high activity rates. The inclusion of directional effects in attenuation relationships, to see whether for deterministic and probabilistic approach can have a great impact on the results of realistic seismic hazard analysis. Doroud fault is one of the most important faults in Iran with a history of large earthquakes in the early instrumental period and its mechanism of strike-slip mechanism, It can intensify the strong motion parameters during earthquakes for long periods in the city of Dorud, and consequently cause serious damage to structures with long periods in this area.

In this study, the parameters of strong ground motion in the analysis of probabilistic earthquake hazard by applying direction for the range of Doroud fault have been estimated. In addition, by examining the disaggregation of earthquake hazard, the effect of direction for the contribution of distance and magnitude in estimating the strong motion parameter has been evaluated. In the short and long return periods, the effect of directivity for different periods for the strong motion has been estimated and evaluated by the Somerville and Abrahamson method. The estimated acceleration is calculated and evaluated for three return periods, 50, 475 and 2475 years and in periods of 0.75, 1, 2, 3 and 4 sec. The value of the strong motion parameter was directly related to the increase of the return period and the period, so that the highest amount of acceleration increase (17.16 percentage) with the effect of directivity was calculated in the return period of 2475 years and in the 4-second period.

Keywords: Near-field, directional effects, Doroud fault , Dorud city, Hazard.

---

* Corresponding author:

rahimih@ut.ac.ir